

Baggrundsnotat til mødet onsdag d. 4. juni 2014 om arbejdet vedr Person data lovgivning (PDL)

Formål

Dette baggrundsnotat har til formål at opridse baggrunden og arbejdet der er udført i projektet vedrørende afklaring af mulige tilgange til ny persondatalovgivning (PDL) i Grønland.

Notatet om den danske Persondatalov er således et led i et arbejde, som er gennemført over en længere periode.

Udfordringer

I Grønland er registerloven af 1978 gældende. Det giver en række udfordringer, idet de lande vi samarbejder med har moderniseret deres lovgivning for at kunne understøtte digitalisering, fri overførsel af persondata mellem landene og meget mere. Dette er generelt en ulempe for den offentlige administration i dag og vil blive en voksende forhindring, som også rammer de grønlandske virksomheder, der arbejder på eksportmarkederne.

Grundlaget for persondatalovgivning er i europæisk sammenhæng en Europarådskonvention, som i EU er udmøntet i et databeskyttelsesdirektiv. Også de nordiske lande har indenfor de sidste år fået ny persondatalovgivning. De lande, som er udenfor EU har valgt at udforme deres nationale lovgivning, så den er i overensstemmelse med reglerne i direktivet. Dette skal ses i lyset af, at for lande, som er udenfor EU eller ikke har en EØS aftale, eksisterer der en særskilt ordning, hvor landene kan ansøge om at blive godkendte som sikre tredjelande. Dvs, at der kan udveksles persondata frit over grænserne. Grønland har i dag ikke en sådan godkendelse, og skal derfor for hver aftale om udveksling af data udarbejde standard aftale mellem de udenlandske og grønlandske organisationer, udfærdige registerforskrifter og få dem godkendt af Datatilsynet i Danmark.

Både Norge, Island og Færøerne, som ikke er EU medlemslande, har fået ny lovgivning på persondataområdet. Lovgivningen tager højde for den nordiske forvaltningsrets regler, og er i overensstemmelse med reglerne i forvaltningsloven, aktindsigtsloven og arkivlovgivningen.

Den færøske Persondatalove er i overensstemmelse med reglerne i direktivet, og EU kommissionen har den 15. juni 2010 godkendt Færøerne som sikkert tredjeland. Dette har gjort det interessant at se nærmere på den færøske lovgivning.

To mulige veje mod en grønlandsk PDL

I forbindelse med indførelse af ny lovgivning på området i Grønland, er der to valgmuligheder. Den ene mulighed er, at sætte den danske persondatalov i kraft i Grønland, og dermed blive godkendt som sikkert tredjeland. Det vil så være naturligt at beholde det danske datatilsyn som tilsynsmyndighed på området.

Den anden mulighed er at lægge sig op ad det færøsk/norske tilgang. I Færøerne har man valgt at organisere sig på den måde, at lovgivningen består af en blanding mellem den norske og danske lovgivning. Begrundelsen herfor er, at den danske persondatalov er meget detaljeret og har mange særreguleringer inde i loven. Den norske persondatalov er mere en slags rammelov med mange hjemler til ministeren at fastsætte særlige regler i bekendtgørelser. På den måde kan man indarbejde lovområdet i et tempo, der

ikke samtidig bremser udviklingen. Det samme gør sig gældende med sikkerhedsbekendtgørelsen, hvor den danske er meget detaljeret, mens den norske/færøske mere er en rammebekendtgørelse, der fastsætter, hvad der skal gøres, men ikke hvordan det skal gøres. Dette medfører, at især små og mellemstore myndigheder, har en vis margen at operere indenfor, men samtidig er reglerne i overensstemmelse med EU reglerne og dette er tredjelandsgodkendelsen en garanti for.

Vælger man denne model, som man har gjort på Færøerne, vil man have sin egen tilsynsmyndighed og egen lovgivning, samtidig vil en tredjelandsgodkendelse sikre, at det grønlandske sikkerhedsniveau er på linje med sikkerhedsniveauet i EU landene.

Ikke hjemtaget lovgivning

Persondataområdet imidlertid er ikke en hjemtaget lovgivning, ref. Selvstyreloven. Dette er undersøgt af Retschefen i begyndelsen af dette år. Det betyder at, hvis Naalakkersuisut beslutter at gå den færøsk/norske vej, indebærer det et større forberedende arbejde, som bl.a. inddrager Statsministeriet og Naalakkersuisut aktivt i forløbet.

Derfor har Peter Sindal Lundsberg udarbejdet et notat som en yderligere uddybning af de overvejelser, der allerede har været gjort om de muligheder og vanskeligheder som den danske PDL giver.

Fordele og ulemper ved de to veje dansk kontra færøsk/norsk PDL

I nedenstående tabel er forsøgt at opsummere fordele og ulemper ved de to veje mod en grønlandsk PDL. På mødet kan denne forhåbentligt udbygges og kvalificeres.

	DK lovgivning	Færøsk/Norsk lovgivning
Fordele	Kan indføres ved Kgl forordning.	Egen lovgivning
	Kan fortsætte med dansk datatilsyn	Kan tages i brug i mindre trin
	Vil få tredje lands godkendelse	Små krav til administrationen
		Kan søge om tredjelandsgodkendelse
Ulemper	Vil stille store krav til administrationen	Persondatalovgivning skal hjemtages
	Er bunden af danske fortolkninger	Skal oprette eget datatilsyn
		Kan blive nødt til at benytte eksterne ressourcer
	EU overvejer nyt direktiv	